

AKD-NEWS!

ČÍSLO XI/2010

LISTOPAD

Vydává: AIRSOFT KLUB DEJVICE

- 3** Listopadová výročí
- 5** Legendy WWII.
- 8** Český Červený Kříž
- 10** Ilustrované dějiny zbraní III.
- 17** Víte, kdo Vám kryje záda?
- 20** Pořádali jsme!
- 22** Povídka: Eurocorp
- 29** INZERCE

Listopadový vtip:

Chuck Norris zemřel před 10 lety, ale Smrt ještě neměla odvahu mu to říct.

Listopadové foto:

I švýcarští hodináři umí vyrábět zbraně. Tato replika Coltu Python je plně funkční střelnou zbraní!!!

LISTOPADOVÁ VÝROČÍ

1.

1512 – Veřejnosti byla představena výzdoba stropu Sixtinské kaple, kterou namaloval Michelangelo.

1952 – Na atolu Eniwetok uskutečnily USA první výbuch vodíkové bomby.

2.

2000 – Mezinárodní vesmírná stanice přijala první stálou posádku.

4.

1982 – V brněnské nemocnici se narodilo první české dítě ze zkumavky.

1922 – V Egyptě objevil britský archeolog Howard Carter vchod do hrobky krále Tutanchamona v Údolí králů.

5.

1414 – V Kostnici byl zahájen kostnický koncil, v jeho průběhu byl mimo jiné souzen a upálen Jan Hus a sesazen papež Jan XXIII..

6.

1944 – Bylo poprvé vyrobeno plutonium, jež bylo později použito v atomové bombě Fat Man shozené na Nagasaki v Japonsku.

7.

1665 – Poprvé vychází *London Gazette*, nejstarší noviny, které vychází dodnes.

1941 - Německým letounem He 111 byla potopena sovětská nemocniční loď Armenia. Při katastrofě zahynulo přes 5000 pasažérů.

8.

1620 – České stavovské vojsko bylo poraženo v bitvě na Bílé hoře v Praze. Vlády v českých zemích se po ní ujal Ferdinand II. Štýrský.

9.

1938 – Nacisté během tzv. Křišťálové noci, protizidovského pogromu, podpálili v Německu synagogy.

1989 – Pád Berlínské zdi: Západní a Východní Berlín se spojily a byl také otevřen zbytek hranice mezi NDR a NSR.

Berlínská zeď, postavená 13. srpna 1961, byla nejznámějším symbolem studené války, rozdělení Berlína, Německa a Evropy.

Po skončení války bylo Německo na základě Jaltské dohody rozděleno do čtyř okupačních zón, Berlín pak do čtyř sektorů. Postupně dochází ke zvyšování napětí mezi mocenskými bloky:

- 23. června 1948 dochází k blokadě západních sektorů Berlína, trvající téměř jeden rok.
- 23. května 1949 je na území západních okupačních zón založena Německá spolková republika.
- 7. října 1949 je jako reakce na vyhlášení SRN založena Německá demokratická republika, sovětský sektor Berlína se stává jejím hlavním městem.

14.

1918 – Proběhla první schůze Revolučního národního shromáždění, kde byla vyhlášena republikánská forma státu, z trůnu sesazena Habsbursko-Lotrinská dynastie, Tomáš Garrigue Masaryk zvolen prvním československým prezidentem a ustavena první vláda s předsedou Karlem Kramářem.

15.

1939 – Uskutečnil se pohřeb Jana Opletala, jedné z obětí střelby do demonstrantů 28. října 1939.

16.

2001 – Premiéra prvního filmu o Harrym Potterovi – *Harry Potter a Kámen mudrců*.

17.

1939 – Po pohřbu studenta Jana Opletala dne 15. listopadu, který se stal posledním projevem manifestačního odporu českého lidu proti německé okupaci Čech a Moravy v roce 1939, nařídil Hitler, aby jakékoliv další demonstrace byly bez ostychu ihned potlačeny vojenskou silou. Byly uzavřeny české vysoké školy, vedoucí představitelé vysokoškoláků byli zatčeni a 9 popraveno (Josef Adamec, Jan Černý, Marek Frauwirth, Jaroslav Klíma, Bedřich Koula, Josef Matoušek, František

Skorkovský, Václav Šafránek a Jan Weinert), 1200 českých studentů bylo zbito a odvečeno do koncentračních táborů. V roce 1941 byl 17. listopad vyhlášen v Londýně za Mezinárodní den studentstva.

1989 – Brutální zásah policie proti studentské demonstraci v Praze vyvolal „Sametovou revoluci“ .

18.

1883 – Po požáru bylo poprvé otevřeno Národní divadlo v Praze Smetanovou *Libuší*.

20.

1945 – V Norimberku v Německu byl zahájen Norimberský proces proti 22 vůdcům Nacistů zapojených do holocaustu a dalších válečných zločinů.

21.

1344 – Jan Lucemburský položil základní kámen ke gotické novostavbě katedrály svatého Víta, Václava a Vojtěcha na Pražském hradě.

1877 – Thomas Edison oznámil objev fonografu, přístroje, který umí zaznamenat zvuk.

22.

1963 – V Dallasu v Texasu byl **zavražděn** americký prezident John F. Kennedy.

24.

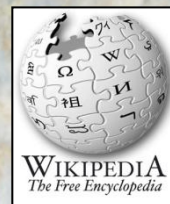
1859 – Charles Darwin publikoval *O původu druhů* (*The Origin of Species*).

25.

1915 – Albert Einstein předložil konečnou verzi gravitačního zákona, známého jako obecná teorie relativity.

26.

1941 – Druhá světová válka: flotila se šesti japonskými letadlovými loděmi pod velením Chuichi Naguma opouští domácí přístav a začíná plout směrem na Pearl Harbor. Přitom udržuje absolutní rádiové ticho.

LISTOPADOVÉ SÍTOVINY:

To nejzajímavější na síti, podle naší redakce.

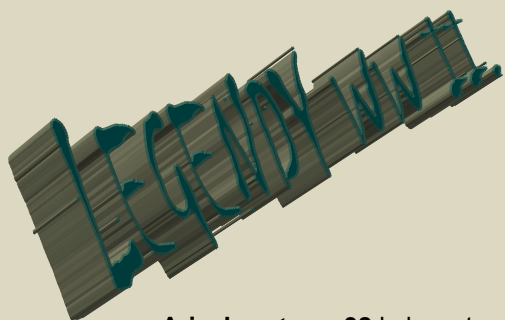
WWW.STRELCI.COM

WWW.MILITARYPHOTOS.NET

WWW.GUNSANDAMMO.COM

WWW.MILITARYBOX.CZ

WWW.NLAIRSOFT.COM

Arisaka typ 38

Arisaka typ 38 byla standardní puška japonské císařské armády v letech 1905-1945.

V roce 1897 sestrojil japonský konstrukční tým vedený plukovníkem N. Arisakou opakovací pušku Arisaka typ 30. Její zdokonalená verze z roku 1905 má označení **vzor 38** (38. rok panování japonského císaře).

Konstrukce vychází z předešlých typů Arisaka. Složitá konstrukce závěru, která byla hlavním nedostatkem dřívějších pušek byla zjednodušena - závěr se skládal pouze z pěti součástí. Okénko pouzdra závěru je zakryto pláštěm, pohybujícím se společně se závěrem. Podobnou konstrukci měla zkrácená varianta - **karabina vzor 38**.

Byla použita při invazi do Číny, Indonésie a při bitvě o Guadalcanal. V roce 1945 oficiálně kapitulovala císařská armáda a císař popřel svůj božský původ. Sachalin a Asie padly do rukou spojenců, císařská armáda odevzdala všechny své zbraně. S nimi i typ 38.

Tyto pušky rovněž zakoupila Velká Británie pro válečné námořnictvo a jako výcvikovou pušku v počtu 500 000 kusů. Rusko zakoupilo 763 000 kusů.

Příště: Děgt'arev DP
Zpracoval: Carlos

Arisaka typ 38

Typ	opakovací puška
Místo původu	 Japonsko
Ve službě	1905 - 1945
Války	rusko-japonská válka první světová válka druhá světová válka čínská občanská válka korejská válka
Hmotnost	3,9 kg (puška), 3,5 kg (karabina)
Délka	1270 mm (puška), 970 mm (karabina)
Délka hlavně	800 mm (puška), 780 mm (karabina)
Typ náboje	6,5x50 mm Arisaka
Ráže	6,5 mm
Úst'ová rychlost	770 m/s
Maximální dostřel	2400 m
Zásobování municí	nábojová schránka na 5 nábojů

AKD oslavilo narozeniny

6

ANEB TŘI ROKY NA BITEVNÍM POLI!

Členové AKD a jejich hosté, během společného tréninku v okolí Benátek nad Jizerou 30.10.2010.

Členové AKD a jejich hosté, během společného tréninku v okolí Benátek nad Jizerou 30.10.2010.

Česky Červený kříž Praha 1

5. místní skupina

Malostranský den her a zábavy III.

Svou vrcholnou událost podzimu jsme letos uspořádali v sobotu 6. listopadu již tradičně na Malostranském gymnáziu v Josefské ulici. Po náročných přípravách akce začala v 10 hodin, kdy ze školního dvora začali přicházet první účastníci. Novinkou byl tentokrát Airsoft Klub Dejvice, na jehož stanovišti jsme si všichni mohli vyzkoušet střelbu z airsoftové zbraně, výstroj airsoftáků a dozvědět se něco o tomto sportu.

Nejen děti si u nás mohly vyzkoušet resuscitaci zraněného a nechat si namaskovat krvavé poranění. Zároveň děti hrály oblíbenou karetní hru Bang! Během dne jsme také předvedli divákům modelovou situaci, při které airsoftáci dobývali školní budovu a ze schodů přinesli dolů jednoho vojáka, kterému naše mladé zdravotnice ošetřily ránu na hlavě.

V 16 hodin se všichni přesunuli do 4. patra, kde už byl připraven koncert studentských kapel Faraday, Keep Panic a Wosa. Během něj si děti, které na akci setrvaly, ještě zahrály oblíbenou hru Jungle jam na rychlý postřeh a reakci. Účastníci tradičního školního malířáku vyvěsili ve 3. patře své obrazy, které zde namalovali. Prohlédli jsme si i fotky ze Sázavy, kde se letošní malířák konal. Byla to pařba.

Fotky z akce si můžete prohlédnout zde:

<http://www.facebook.com/album.php?aid=290539&id=696004107&l=fb7d3b7f7e>

Bloody kanikuly 2010

Mladí zdravotníci nezahálí ani na podzim. Od 27. do 31. října 2010 uspořádala naše spřátelená 5. místní skupina Praha 7 již tradiční čtyřdenní akci Bloody kanikuly v Heřmanově Městci.

Byli jsme zde rozděleni do tří družstev a střídali jsme se jako rozhodčí, záchránci a figuranti. Během čtyř dnů jsme si procvičili ošetření všech důležitých zranění. V noci ze čtvrtka na pátek nás naši vedoucí vzbudili nastraženým mobilem, který začal řvát na celé kolo. Museli jsme je najít v temném lese a dovést domů, když předstírali opilost. Další noc jsme měli ještě akčnější zásah u místní hasičárny, při kterém byli namaskováni místní dobrovolní hasiči. Naši vedoucí se dívali a fotili nás, ale v sobotu si s námi vyměnili role a sami ošetřovali raněné při simulované autonehodě, poté co nám svůj zásah předvedli také hasiči a hydraulickými nůžkami doslova rozstříhali staré auto, ve kterém byli zranění z našich řad zaklínění. Zahráli jsme si i naše oblíbené hry, jako je Jungle jam a Bang! Chodili jsme i ven, kde nás mimo jiné sedmičkáři naučili hry šibačky nebo "Raz, dva, tři, buldok!", což je trochu pozměněná verze známé hry Rybičky, rybičky, rybáři jedou, při musí buldok nadzvednout protihrače a udržet ho tři sekundy ve vzduchu. Poslední večer akci zakončila velkolepá diskotéka. Domů jsme se všichni vrátili s lítostí, že pobyt trval jen čtyři dny. Byla to pařba.

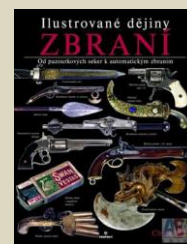
Fotky jsou zde:

<http://www.facebook.com/album.php?aid=288465&id=696004107&l=17dac8c7e6>

Šimon Hlinovský
5ms@cckpraha1.cz
Foto: archiv AKD

Ilustrované dějiny zbraní od pazourku k automatické pistoli

III.

Revoluční doby

Původ střelného prachu je poněkud záhadný. V Číně se používal ve válečnictví snad již ve 12. století, do Evropy pronikl o dvě století později. První děla byla pro obsluhu značně nebezpečná, ale měla obrovský psychologický účinek. Vystřelovala kamenné nebo železné koule s poměrně malou přesností, ale v případě zásahu měla nepřehlédnutelný efekt. Technický a technologický vývoj způsobil zkvalitnění palných zbraní, jejich zmenšení a tím i větší rozšíření mezi armádami. Vznik ručních palných zbraní způsobil konec éry těžkooděnců a vznik zcela nových válečných taktik.

1. Doutnákový zámeček

Ruční kanony – bombardy se vyvíjely souběžně s dělostřelectvem. V Evropě se poprvé objevily v půli 15. století a byly to v podstatě miniaturní kanony, které jeden voják držel na rameni nebo přidržoval na podstavci a druhý je odpaloval pomocí doutnáku, kterým zapálil prach na pánvičce a oheň pronikl přes zátravku do složky v hlavni. Tento systém byl později zdokonalen tak, že doutnák byl připevněn k otočné páčce, tzv. drakovi (serpentine), ležící nad pánvičkou naplněnou zápalkovým prachem. Zatažením za spoušť drak klesl na pánvičku a doutnák zapálil prach. Později se drak sklápěl na pánvičku pomocí pružiny.

2. Drážkování hlavní

Už začátkem 15. stol. evropští puškaři začali opatřovat hlavně palných zbraní drážkováním. Původně mělo sloužit ke snížení usazenin ze střelného prachu. Teprve později bylo objeveno, že drážky udělí stříle rotaci, která stabilizuje její dráhu a zvýší přesnost střelby. Protože však technologie výroby ještě nebyla na patřičné úrovni, bylo drážkování velmi pracné a tím drahé. Proto se prosazovalo jen velmi pomalu a většina zbraní i pro speciální oddíly nebo k lovu měla hladké vrtání ještě dlouho v 19. stol.

3. Od doutňákového zámku ke křesadlovému

Začátkem 16.stol. se začaly doutňáky nahrazovat

kolečkovým zámek. Jeho princip patrně vycházel z tehdy již existujících ručních zapalovačů.

Vroubkované kolečko bylo opatřeno pružinou. Ta se klíčem natáhla a kolečko se zajistilo. Při zmačknutí spouště se křesací kamínek, chycený v kleštinách přitiskl ke kolečku, to se působením pružiny prudce otočilo a jiskry zapálily prach v pánvičce.

Takový mechanismus umožnil výrobu malých zbraní, které si získaly oblibu nejen mezi vojáky, ale i mezi zločinci, protože se daly snadno a bezpečně skrýt. První známá vražda pistolí

s kolečkovým zámekem se stala r. 1584, kdy jí byl zabit vůdce nizozemských povstalců, bojujících proti Španělům - Vilém Oranžský.

Oblibu kolečkových zámeků překonal již ve druhé polovině 16. stol. **zámek křesadlový.** U tohoto systému byl křesací kamínek upevněn na otočné páce. Stisknutím spouště se uvolnila pružina, která páku uvedla do pohybu. Kamínek škrtl o ocelovou kovadlinku a jiskry zapálily prach.

ŠPANĚLSKÁ OPASKOVÁ PISTOLE
Španělská opasková pistole ráže .70,
vyrobená kolem roku 1740. Je u ní
použit zámek typu miquelet (viz str. 72).

ITALSKÉ PISTOLE
Pár italských pistolí vyrobených pravděpodobně
v Turínu někdy začátkem devatenáctého století.

4. Křesadlové pistole

- a) **kapesní pistole** – osobní ochranné zbraně, kompaktní s velmi krátkou hlavní, takže se daly nosit v kapse.
- b) **pouzdrové (jezdecké) pistole** – s dlouhou hlavní, které se nosily v pouzdru, zavěšeném u jezdeckého sedla.
- c) **opaskové pistole** – velikostí i kalibrem kompromis mezi prvými dvěma typy. Obvykle byly opatřeny hákem, za který se věšely k opasku.
- d) **Rozkládací a otočné pistole** – křesadlové pistole byly předovky (a to i pušky), proto se objevil pokus o snadnější nabíjení pomocí rozložení zbraně: hlaveň se odšroubovala nabíla kulkou a znovu smontovala. Prachová nálož se vkládala do zadní části závěru. Otočné pistole byly vybaveny dvěma i více hlavními, které se otáčely kolem jedné osy

a nabíjely se i odpalovaly jednotlivě. Puškaři se dokonce pokoušeli vyrobit i křesadlové pepřenky a revolvery, ale pro svou nespolehlivost a sklon k nechtěnému výstřelu se nerozšířily. Vyjimkou byla tzv. kačení noha, která měla několik hlavních v horizontálním uspořádání a ty se odpalovaly současně.

5. Evropské meče 1500 až 1800

Přestože nástup palných zbraní změnil evropské a časem i světové válečnictví, meč ještě dlouho zůstával ve výzbroji armád. Až koncem 17. století, se jeho význam přesunul do oblastí symboliky a ceremoniálů.

Koncem 16. století se přestávalo používat těžké plátové brnění a přecházelo se k lehčímu řetízkovému. To vedlo k přechodu od kratších sečných mečů k delším a těžším, často ovládaným oběma rukama. Protože palné zbraně stále častěji nahrazovaly na bojišti sečné zbraně, stávaly se z mečů stále více civilní zbraně, používané k sebeobraně a soubojům. Ze španělské **espada ropery** 16. století se časem vyvinul **rapír** – oblíbená

soubojová zbraň a z něj potom současný sportovní kord. Až do 18. století byl krátký lehký meč typickým módním doplňkem gentlemanů. Ke konci 19. století meče vyšly z módy a byly nahrazeny pistolemi.

6. Meče Afriky a Asie

Tvar evropských mečů se už od starověku neměnil. Byla to bodno-sečná zbraň, vhodná zejména pro pěchotu. Ve 13. století však do Evropy začaly pronikat armády Mongolů, tvořené převážně jízdními oddíly. Těm lépe vyhovoval zakřivený meč, který je mezi odborníky označován jako turko-mongolská šavle. Potomky těchto zbraní jsou např. arabský **saif**, indický **tulwar**, perský **šemšír**, a nakonec i evropská **šavle**.

Dlouhou tradici má mečířství v Číně. Od bronzových mečů dynastie Čou ve 2. tisíciletí před našim letopočtem, až po speciální metody výroby ocelových čepelí. Například opakované překovávání a překládání plátů materiálu a různé způsoby vytvrzování ostří. Teprve po několikaletém testování takové čepelí, se mečíř rozhodl, zda je meč hoden dokončení. Podobné metody se používaly i v Japonsku. Výroba a vlastnictví takových mečů

se staly symboly cti, moci a postavení a doprovázelo je zvláštní postavení v oblasti ceremonií a rituálů.

Po celá staletí směli v Japonsku vlastnit meče jen samurajové, zavázání k dodržování kodexu bušidó a ke službě vládci. Samurajové nosili zakřivený jednosečný meč **katana** a kratší zvaný **wakizaši**. Přestože v bitvách používali hlavně luk a šípy, výcviku umění zacházení s mečem věnovali nesčetné hodiny. Mečíři jsou od středověku dodnes velmi váženými řemeslníky a současně i umělci. Zhotovení meče katana je velmi zdlouhavé a výrobní postup velmi složitý, hlavně výroba čepele, která se pro svou pevnost a schopnost udržet ostří stala legendou. Podobnou metodu výroby čepelí známe pod názvem **damascénská ocel**. O jejím původu dodnes panují spory. Název je patrně převzat od města Damašku.

Ale její složení je v zásadě stejné jaké se používalo v Indii už dvě stě let před naším letopočtem.

Arabské meče se vyznačují různým stupněm zakřivení čepele, čím dále na východ do oblasti Indie a Nepálu se dostávají čepele různé fantastické tvary.

7. Soubojové (duelové) pistole

Souboje jsou staré jako lidstvo samo. Přestože byly zakazovány, utěšeně byly provozovány v průběhu staletí zbraněmi, které byly právě v módě. Až do 19. století byly upřednostňovány meče a kordy. Od poloviny 18. století se začaly i v tomto oboru prosazovat palné zbraně. Už kolem roku 1776 začali puškaři ve Francii vyrábět speciální soubojové pistole. Obvyklejše to byla souprava – kazeta se dvěma identickými pistolemi, lahvičkou se střelným prachem, formou na kulky a čisticí soupravou. K soubojům nejčastěji docházelo mezi příslušníky vyšší společnosti a vlastnit soubojovou soupravu patřilo k dobrému tónu asi tak jako dnes vlastnit drahé sportovní auto.

Podle zákona souboje nesměla být hlaveň (asi desetipalcová) drážkovaná, spoušť neměla předpínání a mířidla byla jednoduchá.

SAMURAJSKÝ MEČ

Meče katana původně směli nosit pouze samurajové. Zacházení s tímto velmi ostrým – a nebezpečným – mečem vyžadovalo značnou praxi. Podle tradice se meče nosily ostřím nahoru. Po pádu feudálního zřízení v roce 1868 byla vojenská aristokracie zbavená svých výsad a mečíři vyráběli i meče především na vývoz. Meč na obrázku pochází z osmnáctého století.

JAPONSKÝ DŮSTOJNICKÝ MEČ

Meče, které důstojníci japonské armády nosili během invaze do Číny v třicátých letech minulého století a později během druhé světové války, si zachovaly své tradiční provedení, ale výrobní techniky tradičních japonských mečů ustoupily moderní technologii.

PANTO S POCHOVOU CLOISONNÉ

Tento meč je podobný těm, které nosily k slavnostním příležitostem. Obrázek pochází z období kolem roku 1800. Patří k němu nádherně vypracovaná pochva v provedení smalt kombinovaný s kovovými pružky. Pravděpodobně patřil vysokému důstojníkovi čínské armády.

8. Trombon (Blunderbuss)

Své označení dostala tato zbraň poangličtěním holandského názvu *donderbuse*, které znamená přibližně „hromová puška“. Jednalo se o krátkou, obvykle křesadlovou pušku, s hladkou hlavní, která se směrem k ústí rozšiřovala do podoby trombonu. Používali je hlavně vozkové a kočí proti silničním lupičům. Střílelo se z nich sekaným olovem a byly použitelné jen na krátké vzdálenosti, ovšem s devastujícím účinkem. Pohled do rozšířeného ústí musel mít silný psychologický účinek. Největší oblíbenosti se trombony těšily v 18. století. Hlavně byly většinou z bronzu, aby lépe odolávaly povětrnosti. Až začátkem 19. století jejich významné postavení jako obranné zbraně převzaly pušky.

9. Námořní zbraně

Od středověku až hluboko do 16. století byly námořní bitvy odrazem bitev na souši. Hlavní tíhu bitvy nesly posádky v bojích ručními zbraněmi na palubě. Evropské lodě byly už od 14. století vybavovány děly. Byla to děla obvykle mosazná nebo ocelová, nabíjela se zředu a byla rozmístěna podél obou boků lodi na snížené palubě, za uzavíratelnými střílnami. Obvykle se používaly kulové náboje, ale existovaly i speciální střely, např. dvě menší koule spojené řetězem na ničení lanoví apod.

Kromě dlouhých děl na bocích bývaly lodě vybaveny tzv. karonádami, tj. krátkými kanóny ke střelbě na krátké vzdálenosti. Všechna tato děla používala náboje ponejvíce o hmotnosti 24 nebo 32 liber. Na palubách se pak posádky oháněly krátkým mečem s rozšířenou čepelí – **cutlassem**, velkorážnou pistolí nebo sekerou.

Pokračování příště.

Zpracoval: KK

Zdroj: Ilustrované dějiny zbraní

Bohemia Air Soft®

www.airsoftshop.cz www.airsoft.cz/shop

Členové AKD a jejich hosté, během společného tréninku v okolí Benátek nad Jizerou 30.10.2010.

Členové AKD a jejich hosté, během společného tréninku v okolí Benátek nad Jizerou 30.10.2010.

Kamufláž zbraně

Jsou dva druhy kamufláží. Buďto můžeme použít látku , maskovací síť , pásku nebo přírodní materiál jako třeba trávu nebo listy. A nebo ten druhý, použití spreje . Nevýhody prvního druhu kamufláže jsou, že se např. látka nebo tráva mohou zachytávat o stromy nebo výstroj, ale výhoda, že je můžeme kdykoliv sundat nebo upravit. Výhodou je také, že to každý zvládne . Proto bych se zastavil u metody se sprejem. Základ je sehnat nějaký sprej. Ten seženeme prakticky kdekoliv. Dají se použít spreje na auta, ty jsou ovšem hodně lesklé a to není zrovna dobré. Doporučoval bych použít spreje, které můžeme koupit třeba v modelářských obchodech (protože bývají matné). Stojí cca 150 Kč. Na povedenou kamufláž doporučuji použít více barev (2-3). Také si musíme rozmyslet, do jakého prostředí budeme zbraň maskovat a podle toho rozhodnout barvy. A důležitá věc: doporučuji zbraň odmastit nějakým ředidlem, jelikož by nová barva nemusela dobře držet a časem by se mohla sloupnout, ovšem všeho s mírou, aby jste nesetřeli i základní barvu :-)

A nakonec se ještě musíme rozhodnout jak má maskování vypadat . Opět zde máme více druhů . Nejjednodušší je jednoduchý nástrík pruhů, fleků nebo čehokoliv podobného a zároveň přitom střídát odstíny barev. To je jeden způsob, druhý a o něco těžší je pomocí šablony. Pomocí šablony můžeme docílit podoby např. ACU nebo různých digitálů , ale také třeba listů, stébel trávy a podobně. Šablonu si můžeme udělat třeba z kostičkovaného papíru a nebo sebrat list někde na zahradě :-). Princip je potom prakticky stejný jako u jednodušší metody – základní barva a poté už jen nastříkávat dané vzory. Hlavně nezapomeňte utěsnit místa , která nechcete, aby byla nastříkaná (např. optiku, zásobníkovou komoru, hlaveň ...).

Viděl jsem i metodu, kde jako šablona sloužila kus pytloviny. Poté si už jen rozhodnete, kde budete zbraň sprejovat. Rozhodně nedoporučuji někde v nevětrané místnosti , to by taky nemuselo dopadnout dobře :-). A také je nutné si rozhodnout, jestli budete stříkat zbraň najednou z obou stran nebo zvlášť. Pokud chcete najednou, tak doporučuji zbraň někde zavěsit a všechno kolem, co nechcete nabarvit, bych zakryl novinami. A pak už jen hurá do barvení :-). Doufám, že sem vám alespoň trochu pomohl a přeji hodně štěstí .

*Autor: Red, AKD
Zdroj: Internet*

foto: www.militaryphotos.net

Víte, kdo vám kryje záda aneb Znáte členy AKD?

Základní údaje:

Nick: Lukas 25 let

Zbraň: ICS L85 Hodnost: CPL

Vstup do AKD: 15.4.2010

1) Proč právě airsoft? Co tě na tom baví a jak jsi se k němu dostal?

Airsoft je adrenalinový koníček, u kterého si odpočinu .

2) Jaká je tvá oblíbená hudební skupina?

Nemám žádnou „nej“ skupinu, ale třeba Pendulum.

3) Jaký je tvůj oblíbený film?

Zelená míle , Údolí Stínů a Black Hawk Down.

4) Jaká je tvá oblíbená kniha?

Hobit od J.R.R. Tolkiena.

5) Jaká je tvá oblíbená PC hra?

Word of Warcraft.

6) Jaké je tvé povolání nebo čím se chceš stát?

No můj sen byl stát se profesionálním vojákem, ale to tak nějak nevyšlo, takže jsem se smířil s tím co mě aspoň trochu užití.

7) Od kolika let se dá hrát podle Tebe airsoft, bez ohledu na zákon?

No podle mě se to dá hrát od té doby, kdy je člověk na tolik vyspělý, aby neublížil svým kamarádům a sobě svým nezodpovědným chováním při hře.

8) Je airsoft sport vhodný i pro holky?

Ano.

9) Měl jsi finanční problém při získávání airsoft výstroje a výzbroje a co by jsi v tomto směru doporučil ostatním?

Problém na začátku ani tak nebyl, ale později, když jsem chtěl lepší výbavu, bylo to horší. Dá se to zvládnout, ale musí se to kupovat postupně a ne být hamty hamty :) . A rada pro ostatní, každý si musí říct jak moc se tomu chce věnovat a podle toho nakupovat výstroj a výzbroj.

10) Jaký druh akce máš nejraději?

Každý druh má něco do sebe, ale asi mám nejradši akce venku a nejlépe na víkend.

11) Jaká je tvá oblíbená armáda a zbraň?

Tak samozřejmě armáda Našeho veličenstva královny Elizabeth II. a zbraň L85.

12) Jak daleko a čím jsi schopen a ochoten cestovat za airsoftem?

Kamkoliv, kam jede Bus nebo vlak :)

13) Existuje v airsoftu přátelství nebo je to pro tebe jen adrenalinový sport, kam se chodíš pouze odreagovat?

Tak já si myslím, že je to hra hlavně o přátelích. Kdo by chtěl hrát nějakou hru s někým koho nemáte rádi .).

14) Co podle tebe na airsoft nepatří? Kdo by rozhodně neměl hrát airsoft?

Velké množství ALKOHOLU a TVRDÉ drogy!!!

15) Jak často by se měl hrát airsoft?

Za mne, nejlépe každý den :)

16) Jaký máš vztah k vlastnímu týmu?

Já sem si AKD oblíbil a sem pro tento tým ochoten obětovat hromady svého času, tak trochu se v něm cítím jako ve své rodině.

17) Jaký máš pocit, když číháš na protivníka?

Když číhám na nepřítele, tak slyším jen „Buch, Buch, Buch“, pak vidím cíl údery srdce se zrychlí, dech se zastaví a pak se rozezni mechabox a cíl padá k zemi, pocit vítězství je nenahraditelný :)

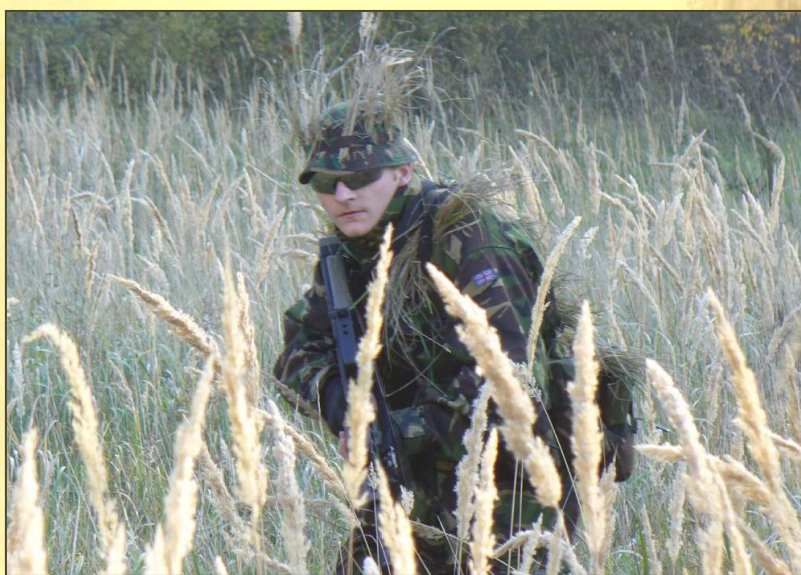
18) Jaká je Tvá oblíbená strategie?

Pomalou a potichu se vplížit do týla nepřítele a ÚÚÚÚÚtok :)

19) Jaký je tvůj sen, jako airsoft'áka?

V tuto chvíli Susat na L85 :(

Autor projektu: Sušenka

Festival vojenských filmů (11.11.2010 - 13.11.2010) nabízí novou, pravidelně se opakující akci, která je zaměřena na filmovou tvorbu s vojenskou a bezpečnostní tematikou. V rámci festivalu i letos budou uvedené některé známé a úspěšné, ale taktéž již "zapomenuté" kvalitní celovečerní filmy s válečnou a vojenskou tematikou. Nabídne možnost nové, zajímavé a strhující dokumenty, můžete zhlédnout i výstavy, účastnit se besed a v neposlední řadě navštívit zajímavé a nezvyklé divadelní představení.

Všechny akce festivalu jsou bezplatné, návštěvou některého z filmových projekcí můžete získat volnou vstupenku na divadelní představení festivalu a do Muzea Fotoateliéru Seidel.

Útok na Foy 2010 (2. ročník), AS areál Nový Dvůr 9. - 10.10.2010

Airsoftová akce podle scénáře z "Bratrstva neohrožených" pořádaná v areálu týmu SKWAT (AS areál Nový Dvůr).

Děkujeme sponzorům Bohemia Air Soft a Armysnet za věcné ceny do tomboly, Martinovi za stánek s občerstvením a hlavně za skvělý guláš a panu R. Boučkovi za týlové zabezpečení.

Akce se zúčastnilo 125 hráčů a vítězství slavili hráči za stranu "Spojenců" - děkujeme všem zúčastněným.

Eurocorp

Disclaimer:

Tento text nevznikl za účelem obohacení autora a všechna použitá jména, stejně tak svět, do kterého je text zasazen, jsou v duševním vlastnictví svých zákonných vlastníků (Bullfrog, Molyneux).

Jména osob jsou smyšlená a jejich podobnost s historickými nebo dosud žijícími postavami je neúmyslná a čistě náhodná.

„Protože nám nedávno stoupla oblast vlivu a taky, protože teď máme dost lidí, můžeme se lehce zmocnit Francie. Nebude to nic komplikovaného, musíme je připravit o peníze a pak je skoupíme.“

Mlčel jsem. Ještě jsem se nedozvěděl nic na co bych měl reagovat.

„Tvým úkolem bude krýt postup našeho dalšího muže, Šílený Ivan. Po dobu akce budeš brát rozkazy od něj. Váš úkol bude prostý. Ivan má přesvědčovač – Persuadertron, kterým zajme dva nejdůležitější vědce naší konkurence. Vývoj se zastaví a brzo budou muset ohlásit krach. Francie bude naše. Tvoje úkoly budou následující.“

Zaposlouchal jsem se. Tohle zní už pro mě zajímavě.

„Zprvė, budeš poslouchat Šíleného Ivana. V misi mu můžeš zkráceně říkat Ivan. Zadruhé, kdykoliv to bude potřeba, budeš krýt Šíleného Ivana v postupu. Jakmile získáte jednoho vědce, dovedete ho až k našemu autu, my ho dovezeme do bezpečí. Pak se vrátíte pro druhého. Zas ho doprovodíte k našemu autu. Vy se budete muset dostat pryč pěšky. Budete dělat volavky, protože se k vám přidají jejich dvojníci. Strhnete na sebe pozornost a dáte nám tak možnost s vědci uprchnout.“

„Ano pane,“ kývl jsem.

Cosi tam vzadu, hluboko v paměti řvalo na poplach. Ale netušil jsem co.

„Vy je chcete obětovat, že ano?“ zeptal se ho doktor Acroft, když Shadow odešel.

„Nedá se říct, že se to nestane. Strhnou na sebe palbu. Jestli se z toho dostanou, tak je opravíte, když ne, tak ne,“ pokrčil Conolly rameny.

„Pane Conolly, nad každým agentem jsem strávil spoustu času,“ upozornil ho doktor.

„Já vím Acrofte, ale upřímně, je mi to jedno. Jestli budeme moct skoupit Francii, tak mě to vůbec mrzet nebude.“

„Stojí to za to?“ zapochyboval doktor.

„Ano, stojí. Za těch pár stovek miliard dolarů ročně to rozhodně stojí.“

Francie, okrajová část Paříže, 12. června 2082...

“Shadow, budeš jen krýt můj postup. Dokud někdo nevytasí zbraň, jdi za mnou. Dodržuj vzdálenost 8 metrů.”

“Ano, Ivane. Provedu,“ kývl jsem.

Tentokrát žádné tlumiče, žádná tichá akce. Jakmile se začne střílet, už se střílet nepřestane.

Z toho důvodu mě Pan Conolly nechal vybavit ruským samopalem Bizon.

Bizon, narozdíl od UZI, má už v základním zásobníku, který zároveň slouží jako předpažbí, 45 kusů munice. Nemá sice rozšířený zásobník, ale oproti UZI s velkým zásobníkem je Bizon výrazně menší a dá se lehce schovat pod plášť. Kapsy plné těchto velkokapacitních zásobníků mě trochu tlačily do nohou, ale

nepohodlí je jen malá cena za dobrou přípravu na misi, jejíž cíl pomůže Eurocorpu. A pokud cokoliv, co udělám, pomůže Eurocorpu, udělám to rád.

“Připrav se, Shadow. Dům Martina Adamse je před námi.”

“Vidím, Ivane. Jsem připravený.”

“Výborně. Postřílej stráže, abych ho mohl zajmout.”

“Nemyslím, že je to dobrý nápad. Všiml jsem si, že dům Françoise Gabbera je nehlídaný. Myslím, že bychom napřed měli zajmout jeho.”

“O průběhu mise rozhodnu já! A ty mě budeš poslouchat!”

“Dobrá, Ivane. Ale dopřej mi trochu času na průzkum.”

“Máš pět minut.”

Došel jsem kousek před něj a opatrně prohlédl dům termovizí. Tři strážníci. Jeden venku, dva uvnitř.

Ti uvnitř nevidí na toho venku. Ale copak je tohle? Otevřené sklepní okno?

“Ivane, znám způsob jak zajmout Adamse bez jediného výstřelu.”

“Je mi jedno jak to uděláš. Chci mít čistý vstup.”

“Chci deset minut.”

“Dal jsem ti jen pět. Už čtyři.”

“Vím jak tě dostat dovnitř i ven bez toho, aby někdo vyhlásil poplach.”

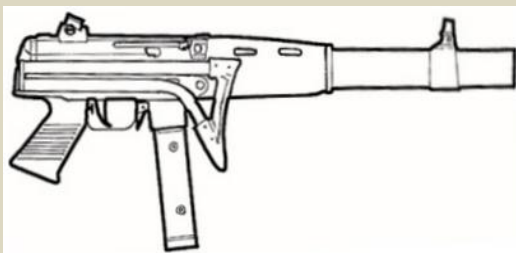
“Rozkazy jsou jednoznačné, Shadow. Zajmout Adamse, pak Gabbera.”

“Vím. Deset minut. Dám ti vědět až budeš moct vejít.”

Proklouzl jsem sklepním oknem. Zvedl jsem se ze zaprášené podlahy. Ještě že jsem neskočil do prvního okna, to bych skončil v hromadě uhlí a způsobil hluk.

Prvního strážného jsem překvapil zezadu, hned co jsem vylezl ze sklepa. Byl to jen člověk, ne kyborg, jako já, tak jsem ho pažbou Bizona udeřil do hlavy. Pak jsem ho chytil za límec, aby padající tělo neudělalo další hluk. A odtáhl jsem ho do sklepa, kde jsem mu zlomil vaz.

To poslední, co bych potřeboval, byla střílba do zad.

Zběžně jsem mu prohmatal kapsy a našel jsem něco, co mě dost potěšilo. Samopal SAF Famae Silencia. Čilská kopie Hecklerkochu jenže s integrovaným tlumičem. S radostí jsem posbíral i tři rezervní zásobníky. Tyhle jsem už musel nastrkat do kapes vesty. Byly vidět, ale tady v domě mi to stejně nevadí.

“Máš už jen dvě minuty,” informoval mě Šílený Ivan.

“Ještě ne. Dům není bezpečný,” zareagoval jsem obratem, pozvedl samopal a tiše vyběhl po schodech nahoru.

Dům vypadal přesně, jak jsem si ho představoval a strážníci drželi své hlídky poctivě. Jen málokdy se viděli a tak zmizení jednoho z nich nebylo nijak podezřelé. Aspoň na chvíli.

„Jean?“ ozvalo se z místnosti přede mnou „Jean-Luc?!”

Znělo to jako zavolání. Hůps...jediné slovo, které francouzsky umím, je merde a to by asi vážně nepomohlo. Namířil jsem do dveří samopal. A čekal jsem.

Strážný nezklamal, stiskl jsem spoušť a chodbu za dveřmi přestříkl jeho mozkomíšní mok. Usmál jsem se, bylo slyšet jen padání patron na podlahu. Když tělo dopadlo na podlahu, už mi tolik

do smíchu nebylo. Dutý pád těla snad musel slyšet každý v domě a to scvaknutí zubů, když dopadl čelistí na zem, bylo opravdu pronikavé. Pevně jsem sevřel pažbu samopalů a pro jistotu jsem přebil nový zásobník a opět jsem namířil do dveří.

Po chvíli jsem napětí svalů (a hydrauliky) povolil. Naštěstí si toho nikdo nevšiml. Kdyby ano, už by řval poplach.

„Ani hnout!“ řekl jsem strážnému vpředu.

Prudce se otočil, ale byl oproti mně pomalý. Vykopl jsem mu zbraň z ruky a namířil na něj svůj erární samopal.

„Dovnitř!“ kývl jsem hlavou.

Strážný něco zablekotal francouzsky, ale šel. Střelné zbraně s úspěchem překonávají jazykové bariéry. Netušil, že si tak podepsal ortel smrti. Jakmile za ním zajely dveře, zatancoval v rytmu dopadajících střel samopalů. Pak mi došel zásobník a strážný se svezl po zdi na zem. Zanechal na ní charakteristické krvavé pruhy.

“Dům je bezpečný. Můžeš vejít,” sdělil jsem Ivanovi, zatímco jsem přebíjel. Poslední plný zásobník.

“Ve tvém zájmu je, aby cíl neunikl. Jinak je to na tvou zodpovědnost.”

“Cíl je stále v prvním patře.”

„Doktor Adams?“

„A...ano? Kdo jste? Jak jste se sem dostali?“

Vědec nabyl docela věrnou kopii křídové barvy.

„Pojďte s námi, prosím.“

Ivan vytáhl z kapsy přesvědčovač a vstřelil doktorovi šipku s drogou do krku.

„Pojďte s námi.“

„Ano.“

Prkenně se postavil a dobrovolně s námi šel na místo vyzvednutí.

Přesvědčovač nebo taky persuadertron, je celkem prosté zařízení. Směrově vysílá elektromagnetickou vlnu, která působí na mozek a vyřadí jeho bezpečnostní mechanismy. Pak aplikuje drogu, která způsobí poslušnost. Stejnou drogu, kterou...

Kterou...co? Zarazil jsem se. Stejnou drogu, kterou nadopovali i mě. Ale odkud tohle sakra vím?!

Odložil jsem tyhle nezodpověditelné otázky na později, teď stejně musím splnit misi. Ať už je to pro Conollyho nebo pro moje vlastní dobro.

„Kterej to je? Gabber?“

„Adams,“ řekl jsem.

„To se ti to jako povedlo...bez poplachu?“ zamračil se řidič.

„Jo, bez poplachu,“ kývl jsem „Zapomněli zavřít sklep.“

„Áha,“ kývl řidič „Já jedu. Tak čau,“ mávl na nás a nastartoval auto.

Francois Gabber nebyl hlídaný, jak zjistila zpravodajská služba, takže jeho stačilo prakticky jen vyzvednout. A protože jsme nezpůsobili poplach, odvedení pozornosti se stalo zbytečným. Bez jakéhokoliv podezření jsme se dostali na falešné pasy zpět do Anglie. A protože byli na hranicích lidé Eurocorpu, tak i s vybavením.

„To byla výborná práce, v Paříži,“ pochválil mě pan Conolly „Ale řekni mi, jak tě napadlo dostat se tam takhle?“

„Viděl jsem otevřené sklepní okno. Využil jsem situace.“

„Výborně,“ usmál se „Chci s Shadowem být na chvíli v soukromí.“

Veškerý personál, včetně Šíleného Ivana, odešel.

„Tak jo, Shadow," dal se do řeči, když vypnul všechnu elektronickou komunikaci „Nebudu ti už lhát, stejně bys na to dřív nebo pozdějc přišel. Doopravdy se jmenuješ Kyle Simmons a vážně jsme tě sebrali na ulici."

„Proč mi to říkáte?" zarazil jsem se, a instinktivně sáhl do záhybů kabátu pro pistoli.

„Protože tě potřebujeme," řekl prostě „Víme, že jako voják jsi na vojně zabil dost nepřátel. Krach tvých rodičů jsme způsobili my. Byl to jeden neopatrný krok na burze s cennými papíry. Spíše jeden dost riskantní a taky donucený krok. "

Rázem jsem si vzpomněl na úplně všechno.

Na dětství, rodiče, jejich smrt...

„Kdo je zabil?" zeptal jsem se chladně.

„Naši agenti. Věděli jsme, že dluh připadne na tebe."

„Proč mi to říkáte?"

Rozhodoval jsem se, jestli ho zabiju potom, co mi odpoví nebo z něj napřed vymlátím všechno co ví.

„Protože je mi jsou tyhle praktiky proti srsti."

„Svině," ujelo mi. Nechám ho žít. Alespoň dokud mi to nevysvětlí, pak uvidíme.

„Ber to takhle, od chvíle, kdy jsme si tě vzali do parády, oficiálně neexistuješ, takže ten miliardovej dluh nemusíš splácet. Pokud se nepřiznáš," dodal Conolly.

„Víš o tomhle vedení?"

„Nevíš a upřímně, není důvod jim to říkat. Jsi jediný agent, který si pamatuje na svůj předchozí život a to jen proto, že jsem ti nedal vymazat paměť."

„Ale proč?"

„Protože si myslím, že tohle Eurocorp už přehání. A to tak, že dost."

„Co chceš dělat?" zamračil jsem se.

„Zprvč, Šílený Ivan má pozítří podstoupit vylepšení. Rád bych, aby ty vylepšení provedli na tobě, místo na něm. Pak bys byl nejlepší kyborg, kterého bych měl pod svým velením."

„Dobře a co z toho budu mít já?"

„Spravedlnost," řekl Conolly „Ty pozabíjíš vedení, já se ujmu šéfování. Budeš mít jistotu, že tomu velí lepší člověk. Plus samozřejmě finanční odměna a možnost úplně zmizet z Anglie."

Na chvíli jsem se zamyslel.

„OK šéfe, já to беру."

„Dobře Kyle," kývl Conolly „Začneš tím, že se dostavíš na operační stůl místo Ivana. Doktor Acroft o mně ví a s mým plánem souhlasí. Taky ti vyndá čip, který ti blokuje paměť, myslím úplně celou paměť."

„A co pak?" zeptal jsem se.

„Pak se bude střídat vedení."

O tři dny později...

„Tak, jak se cítíš?" zeptal se mě Conolly.

„Skvěle," usmál jsem se „Tak dobře, že bych si troufnul jít proti nim samotnej."

„To je možné, pane Shadow," otevřely se skryté dveře.

„Pane Molyneuxi!" vyhrkl Conolly.

„Nic neříkej, celou dobu jsme o tobě věděli," ušklíbl se majitel Eurocorpu „A protože jsi plánoval, jak říkáš, radikální změny vedení, stal ses pro nás nepohodlným."

Molyneux kývl a Šílený Ivan tasil pistoli.

„Počkejte!" stihl Conolly zařvat, než ho Ivan zastřelil.

Ani jsem nehnul brvou. Ne snad proto, že by mi to bylo jedno, ale měl jsem sevřené pŕlky kvůli svojí vlastní kůži.

„No a co se týče tebe...A-13?"

Sakra. Bezpečnostní protokol. Všechny kódové otázky a jejich odpovědi znají jen dva lidé. Molyneux a Acroft. Přičemž každý agent měl v implantátu jejich databázi, ke které jeho mozek neměl přístup. Pokud implantát zaznamenal kódovou otázku, odeslal do centra řeči požadovanou odpověď. A mě zrovna nic nenapadlo. Už jsem se loučil se životem, když...

„B 10,“ zaznělo mi v hlavě.

Implantát. Doktor Acroft v tom zjevně jel s Conollym, ale neodhalili ho.

„B-10.“

„V pořádku. Stále je náš,“ usmál se Molyneux.

Aby se mi nezačaly klepat ruce, donutil jsem se něco dělat. Nic lepšího, než si projet svojí kybervýbavu mě zrovna nenapadlo.

Hmm,...tak tohle je zajímavý.

Implantáty V1 byly převážně mechanické a svalům pomáhala hydraulika.

V2 už nebyly z kovů, ale ze zvláštní kombinace superodolných plastických hmot.

Ale V3...

V3, kterou mě osadili, to je něco úplně jiného. Kosti z plasteel materiálů, něco jako plastželezo, do polymerů plastů se nastřílí atomy kovů, takže materiál je lehký jako plast, přičemž si zachovává odolnost železa.

Syntetické svalstvo. Silnější a obratnější než lidské svaly.

Vnitřní orgány jsou chráněné slabou vrstvou plasteel plátů a malým generátorem energetického štítu.

Hmm,...ale tohle je zajímavý. Podle všeho mi implantát, krom toho, že je v něm nacpaná vojenská databáze, ke které mám samozřejmě přístup, taky umožňuje nabourávat se do počítačových systémů.

Důvod, proč byla operace hotová tak brzo, byl prostý, na tyhle zákroky je potřeba spousta nanobotů. Ti, když navážou nervová vlákna na senzory implantátů, plní svou druhotnou funkci, urychlují regeneraci tkání a celkově tak tělo opraví do původního stavu velmi rychle.

Jo. Tohle všechno by bylo naprosto dokonalý, kdybych nesloužil Eurocorpu.

Organizaci, která mi zabila rodiče a udělala ze mě kyborga.

No jo, jenže díky doktoru Acroftovi netuší, že mě neovládají.

“Považujte se za šťatsného Kyle, protože to neprasklo.”

“Doktor Acroft?”

“Ano mladíku,já.”

“Co bude teď?”

“Dělejte pro Eurocorp jako dřív. Víte,...tohle je jediná možnost, jak spolu můžeme komunikovat. Já mám implantát vlastního návrhu a ten váš jsem drobet upravil. Takže spolu můžeme hovořit.

“Fajn,a co potom?”

“Víte, Kyle,...ono to zas až tak jednoduché není.”

“Tak mi to zkuste vysvětlit.”

“To, co dělá Eurocorp není nic neobvyklého. Japonsko, Čínské Tao, americká I.I.A, kubánské a mexické Castrilos, Sphinx.inc a všichni ostatní, každý syndikát získává rekruity přesně takhle.” povzdychl si Acroft

“Technicky vzato na tom zas až tak špatně nejste. Pravda, přišel jste o rodiče,o majetek, ale máte za zády jeden z nejmocnějších syndikátů v Evropě. Pokud to dobře dopadne, tak za chvíli jediný syndikát v Evropě.”

“Dobře, ale co mi brání prostě a jednoduše zdrhnout?”

“To, že každý agent má v implantátu zabudovanou bezpečnostní pojistku. Je to svinstvo, jakmile se vedení rozhodne že nejste potřeba, aktivují tu pojistku a mozem projede 400 miliampér, což vám doslova usmaží mozek. Puf.”

“Dá se vypnout?”

“Dá, ale já nevím jak.”

“Mám to i já?”

“Určitě nějakou pojistku máte. Moment, teď mám před sebou dokumenty od Modifikace V3. Hmm, ...ale tohle je zajímavé.”

“Co?”

“Podle všeho se váš implantát chová úplně jinak. Tělo donutí vysílat obranné látky, jako alergická reakce, ale na svoje vlastní buňky. Zjednodušeně, vaše tělo začne produkovat smrtící jed.

“Za jak dlouho bych zemřel?”

Možná je to sebevražda, ale cokoliv je lepší než tohle.

“Nejpozději 24 hodin, nejdříve 16. Je to proto, že to zničí tělo, ale ne implantáty. Přece jenom, vaše tělo teď má cenu pár desítek miliard dolarů.”

“Takže kdyby zjistili, že nejsem tam, kde mám být, mám nejméně 16 hodin času...”

Zamyslel jsem se. Kdybych dokázala najít člověka, který umí tuhle pojistku vyřadit...

“Víte o někom, kdo by byl schopný tyhle implantáty nabourat a pojistku vyřadit?”

“Možná. Abych byl upřímný, moc toho nevím, ale poslední, co mi pan Conolly stihl říct, než ho zastřelili, bylo to, že našel vhodného člověka v Hongkongu.”

“To bude jako hledat jehlu v kupce sena,” povzdychl jsem si. “Ale pořád lepší než nic. A jestli umím za sebou zametat stopy...doktore díky. Už vím, jak se z toho maléru dostat.”

“Jak?”

“Počítač pana Conollyho ještě nevyřadili, že?”

“Ne.”

“Najdeme toho záhadného muže v Hongkongu.”

„Shadow, jdi za doktorem Acroftem. Chci, aby ti provedl údržbu. A vezmi sebou tělo pana Conollyho. Na pitevnu,” prohlásil Molyneux.

„Ano, pane Molyneux,” kývl jsem, zvedl Conollyho tělo a vykročil ven z místnosti.

“Chce, abyste mi provedl údržbu. Co to znamená?”

“Sakra. To není dobré!” zaklel “Vymazat paměť.”

“Dá se to obejít?”

“Ne. Záznamy jsou všude.”

“Ale dá,” usmál jsem se “Mám u sebe pana Conollyho. Přemažte mozek jemu, oni to nepoznají.”

“To je pravda Kyle,” kývl Acroft “ To je řešení. Pospěšte si, jestli ho někdo neuvidí včas v pitevně, bude to malér.”

Přestože jsem teď měl kolem metrů a Conolly taky nebyl žádný střízlík, dal jsem se na sprint.

Páni. Modifikace těla V3 je vážně super. Na ošetřovnu to bylo dobrých 300 metrů, já sprintoval a ani jsem se nezapotil.

„Tady je to tělo.”

„Dobře. Dejte ho na křeslo,” kývl doktor Acroft „Pospěšte si!”

Zatímco doktor psal příkazy do počítače, já panu Conollymu nacvakával na hlavu elektrody.

„Hotovo,” kývl doktor „Hoďte ho rychle na pitevnu. Panebože!” vyjekl doktor a zbledl „Kamery!”

„O ty jsem se postaral,” ušklíbl jsem se „Vysílal jsem tam smyčku. Teď pitevna.”

Tělo jsem poctivě donesl na pitevnu a pak jsem se usadil na to křeslo. Doktor Acroft to nevěděl, ale už od svého probuzení si s zabezpečovacím systémem jeho laboratoře tykám.

„Co chcete dělat?” nechápal doktor.

„Přemazal jsem záznam kamer, ale aby to vypadalo věrohodně, musím sedět v křesle já. Nacvakejte mi ty elektrody.”

Pět minut nato do místnosti vešel Molyneux.

„Zdravím, doktore.“

„Dobrý den, pane,“ pozdravil ho doktor.

„Provedl jste údržbu?“

„Ano pane, před chvílí jsem skončil.“

„Výborně,“ luskl prsty.

Pobočník zkontroloval něco na PDAčku, a po chvíli kývl.

„Výborně,“ zopakoval Molyneux.

Tušil jsem, že kdybych nepřepsal záznamy kamer, dopadlo by to úplně jinak.

„Co si pamatuje?“

„Jen vás,“ začal mi odlepovat elektrody.

„Dobrý den doktore, dobrý den pane Molyneux,“ pozdravil jsem.

„Výborně,“ pochválil si Molyneux ještě jednou.

Lekce rétoriky by mu prospěla, má hrozně malou slovní zásobu.

„Shadow, vezme si tě na starost exekutor Malloy,“ ukázal na svého pobočníka „Od této chvíle budeš přijímat příkazy jen od něj, s výjimkou A-22.“

„Ano pane,“ kývl jsem.

“Výjimka A 22 znamená, že když vám Molyneux řekne zastřel Malloye, tak to uděláte.”

“To jsem si domyslel.”

„Tak pojd' za mnou, Shadow. Máš práci.“

„Ano pane Malloy,“ kývl jsem a zvedl se z křesla.

Pokračování příště

Autor: Zmařas

Věk: 20

INZERCE!

Nosný systém

Cena:500,- rychle:400,-

kontakt:607 517 456,

adik123@centrum.cz

Vydává: AIRSOFT KLUB DEJVICE
www.airsoftdejvice.cz
info@airsoftdejvice.cz
carlos.akd@seznam.cz
AKD 2010